

De mens en weet vandage niet
Wat morgen hem kan bringen,
Nog hoe, nog waar, de felle dood
Hem in de weg zal springen... G.G.

In de vrede van Christus ruste
de heer

MARC DE BACKER

zoon van René en Marie-Louise Vidts
geboren te Geraardsbergen op 10 april 1958
en er smartelijk overleden in het stedelijk
ziekenhuis op 8 november 1981, voorzien
van de HH. Sakramenten der zieken.

Elk sterven is voor ons een mysterie.
Tegenover de dood staan we machteloos,
radeloos ! We begrijpen er nog minder van
wanneer het gaat over de dood van een
jonge mens, een hoop op de toekomst die
nog zoveel goeds kon brengen. Ondoor-
grondelijk blijft voor elke mens het mys-
terie van leven en dood, waarover God
alleen kennis en meesterschap bewaart.
Levenslustig, zoals een jonge mens moet
zijn, gezond en sterk, sportief en medele-
vend, nog gehoor gevend aan ouders en
gezag, met een voorbeeldige kristelijke
levensgrond ingesteld, de zoon van het
ouderlijk huis, zo was Marc ! Vol moed was
hij die middag nog naar het voetbalveld
vertrokken. Hij zal zeker niet vermoed
hebben dat dit de match van leven en
dood ging worden voor hem. In het evan-
gelie van de zondagmis zal hij nog ge-
hoord hebben dat de komst van de Heer

plots en onverwacht kon zijn om iemand
uit te nodigen tot het bruiloftsmaal. Daf
die uitnodiging diezelfde namiddag nog aan
hem zou gericht worden, wie zou dit
hebben kunnen denken ?

Marc zal in het geheugen van velen, maar
vooral van zijn geliefden blijven verder
leven als een jonge man met zovele gaven
en zoveel belovend voor de toekomst, weg-
gerukt in de lente van zijn leven. Onnoe-
melijk zwaar is dan ook het kruis dat zijn
geliefden daardoor te dragen krijgen. Hoe
waar zijn niet die woorden van het boek
Job : " De mens leeft een korte tijd ... als
een bloem ontluikt hij, en verwelkt, als
een schaduw vlucht hij heen en houdt geen
stand ..."

Alleen de tijd kan die diepe wonde in het
hart van zijn dierbaren enigzins milderden,
maar nooit uitwissen.

Lieve ouders, zuster, grootvader, familie
en vrienden, uw droefheid moet wel zwaar
om dragen zijn door mijn plots en ongewild
heengaan uit uw nabijheid, uit uwe liefde.
Ik dank u voor alles en moge de hemelse
Vader u sterken dit kruis verder te dragen
zodat er toch nog zonneschijn kan komen
in uw verder leven. Ik blijf u nabij vanuit
de hemel.

Familieleden, vrienden en kennissen, mede-
spelers uit het team blijft mijn aandenken
in uw hart bewaren. Tot weerziens.

De families

De Backer, Vidts, Nijs, De Mulder
danken U oprecht voor de blijken
van deelneming in hun droefheid.

Uitg. Miserez, Delftinge